

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 105.

Tiende Session.

29de Møde.

Torsdagen den 12te November.

(Fortsat.)

J. M. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand for Københavns Sde Valgkreds (Niemeftad) meente, at det skortede mig paa Grunde, fordi jeg ikke havde anført andet, end hvad jeg tillod mig at sige. Det er en ganske forunderlig Mening, han har, at min Anførelse af en Overgangstid paa 10 Aar for Møllerne ikke skulde passe. Det var paa Grund deraf, at han tillod sig en Udtydning af mine Ord, som han ikke var berettiget til. Jeg troer, at Kjøbstadefærdommene ogsaa ere et Eiendoms-spørgsmaal ligesaagodt som Mølleeiendommene ere et Eiendoms-spørgsmaal, og den, der altsaa har den fulde Overbeviisning om, at Kjøbstadefærdommene vilde tabe meget i deres Værdi, hvis denne Lov gaaer igjennem, for ham er dette et Eiendoms-spørgsmaal, ligesaavel som det andet. Møllerne have ingen udelukkende Ret til at være Møller, thi Ministeren havde Bevillingsmyndighed, som han kunde benytte til at tillade Anlægget af nye Møller, saa at det ikke var nogen udelukkende Ret, ligesaa lidet som med Hensyn til Kjøbstadefærdommene. Det er altsaa et Eiendoms-spørgsmaal for Kjøbstæderne, ligesaa fuldt som for Møllerne. At det øjeblikkeligt maatte skorte den ærede Rigsdagsmand paa Grunde, forekommer det mig man kan slutte deraf, at han søgte Understøttelse hos Sancho Pansa. Jeg har ikke den Gæde at kjende denne Hr. Sancho Pansa; men jeg antager, at det maa være en meget tapper

og lærd Mand, siden den ærede Rigsdagsmand støtter sig til ham. Den anden Grund, hvormed den ærede Taler vilde bekæmpe mig, var, at han angav, at Ordføreren havde fortalt sig; men Ordføreren havde forud svaret mig paa mine Bemærkninger og deri erkjendt, at han havde brugt den af mig paapegede Bemærkning, men alligevel har den ærede Rigsdagsmand for Københavns Sde Valgkreds villet vise, at Ordføreren havde fortalt sig.

Grundtvig: Den høitærede Minister sagde for et Øieblik siden, at vi endelig skulde tage os i Agt for at forstyrre Sammenhængen i Loven, sammenlignet med en Kunstbygning, hvis arkitektoniske Forhold omhyggeligt maatte bevares, og dersom jeg kunde erkjende en saadan Sammenhæng, saa vilde det i alt Fald ogsaa gjøre mig ondt at forstyrre den; men det har jeg ikke kunnet opdage det Allermindste af, med mindre det skulde være Sammenhængen mellem alt hvad der kan kaldes Speideri efter Brændeviins-Udsalg, og der er en Paragraph af dem, der foreligger, som jeg synes hænger meget daarligt sammen med det Dørlige, og det er da § 95, thi da alle de andre Bestemmelser om Overgangstiden gaae ud paa, at der i den ikke skal skee det Mindste paa Landet, der kan gjøre noget Afbræk i Kjøbstædernes Rettigheder og deres Udsigter til Erhverv, saa mener jeg, at Landet efter en rigtig Sammenhæng bør nyde samme Skjel; men dette er jo langt fra Tilfældet, naar det i denne Mellemtid skal være Kjøbstædernes Beboere tilladt at nedfætte sig paa Landet og drive Erhverv efter denne Lov, medens det ikke skal være dem, der boe paa Landet, tilladt, enten